

ЦАР ЙОСАФАТ И КОРОНАВИРУСЪТ

Джейсън Севил.

„Не знаем какво да правим, но към Тебе са обърнати очите ни.“
(2Летописи 20:12)

Когато седя в апартамента си в обхванатия от коронавирус Китай, ми е трудно да си представя по-добра молитва от тази, която в отчаянието си, но с увереност я произнася юдейския цар Йосафат. Погледа на развълнуваният свят е прикован към глобалната здравна криза. Фирмите и училищата в Китай спират работа. Границите се

затварят. През последните дни много авиолинии отмениха полетите си от и към тази страхотна страна. Като американец, който служи като пастор в Китай, решението ни да останем тук изглежда почти като момента: „Изгори корабите!“ (от Светлина за теб: означава да не се измъкнеш, да не отстъпиш, ако нещата не се получат, ако нещо не провърви, т.е.-да продължиш напред).

Как да се молим в такива случаи? - „Не знаем какво да правим, но към Тебе са обърнати очите ни.“ Древната перспектива на Йосафат подхожда за февруари 2020 г. много повече, отколкото ние смятаме. В неговия случай опасна делегация от Едом се приближава до Юдея. Но вратата на Йосафат била всеобхватна. Той се доверявал на Господ, не само намирайки се пред потенциално поражение във войната, но и в случай на всякаква възможна беда!

„Ако ни връхлети зло- меч, съд, мор или глад, и ние застанем пред този дом и пред Тебе (защото Твоето име е в този дом) и извикаме към Тебе в бедствието си, тогава Ти ще ни послушаш и избавиш.“ (2Летописи 20:9)

Йосафат е имал склонност да се доверява на Бога, независимо от опасността. Дори пред лицето на епидемия или язва той е викал към Бога. И предвид настоящата заплаха от пандемия, ние трябва да се научим да правим същото. Ето пет аспекта на неговото доверие в Бога, които могат да ни помогнат днес.

1. Доверете на Бога страховете си.

„А Йосафат се уплаши и се втурна да търси Господа, и прогласи пост по цял Юда.“ (2Летописи 20:3)

Той е бил напълно обикновен човек. **Първата стъпка на всеки човек, който вярва в Божиата помощ, в древността или в наше време, трябва да бъде признаването на неговата слабост.** В момента може да е добро лекарство да дойдете пред Господа и честно да му кажете как се чувствате. „Страх ме е. Разочарован съм. Ядосвам се. Аз съм сам. Наранен съм. Уморен съм. и т. н.“ **Смисълът да разкрием болката си не е за да укоряваме Бога, сочейки Го с пръст, а да бъдем честни, когато доверяваме на Него най-дълбоките си преживявания.** Йосафат решава да се довери на Господа, към което и ние сме призвани. Доверието винаги е добър избор. И това е изборът, който трябва да правим отново и отново.

2. Насърчавайте другите да се доверяват на Бога.

След като Йосафат потърсил Бога, той обявил национален пост. Царят знае откъде идва истинската помощ и казва на другите също да търсят надежда там. **Когато всички около нас полудяват, а съседите ни се ужасяват, че светът наоколо се срива, трябва да си напомняме един на друг, че служим на любящ, милостив и суверен Бог, Който не може да бъде докоснат от епидемия или вирус** -(Псалм 91).

Когато носим страховете си пред Господа в молитва, ние можем да изпитаме мир, който надхвърля всяко човешко разбиране. (Филипяни 4:6,7) И когато имаме този мир, демонстрираме контракултурна и често противоречаща интуиция- надеждата, която имаме в Христос. (1 Пет. 3:15) В крайна сметка нашата вяра е лична, но не частна.

3. Викайте към Бога.

Йосафат ни дава модел за молитва в стихове 5-12 на 2Летописи 20 глава. Той се обръща към Божия характер, Неговите обещания и Неговите минали действия. И молитвата завършва с думите:

„Защото в нас няма сила да противостоим на това голямо множество, което иде против нас, и не знаем какво да правим, но към Тебе са обърнати очите ни.“ (2Летописи 20:12)

Може би вие се чувствате по такъв начин заради nCoV вируса. Може би се чувствате безсилни срещу вируса, с който можете да се заразите, дори и да няма видими симптоми. Може би се притеснявате, че специалистите все още не са сигурни как се предава вирусът. Може би чувствате отчаяние, докато наблюдавате увеличаването на броя на заразените и смъртните случаи. **Ако това е така, присъединете се към Йосафат в провъзгласяването че вие сте безпомощен, но се доверявате на Всемогъщия Бог. Колко от нашите молитви трябва да завършат с подобни думи?- Това е позицията на християнина. Обръщайте се към характера на Бога, признайте своята неспособност и насочете погледа си към Господа.**

4. Помнете Божието спасение.

В историята, описана в 2Летописи 20, Бог отговаря като изпраща пророк, който да напомни на Юдея, че това не е техен бой, а Божий. (20:15,17) Те не трябвало дори да се бият, а просто да седят и да гледат как се извършва Неговото спасение за тях.

Тази история е малък пример за голямата духовна война за всеки вярващ човек, във всички епохи. Днес имаме смъртоносен проблем, с който не можем да се справим сами, (въпреки че се опитваме!) Ние трябва да се доверим на Друг, защото това не е нашият бой. И ако се доверяваме на Този, Който се бие за нас, можем да седим спокойно и да гледаме спасението на Господа.

Разпространението на коронавируса може да намалее след седмица. Или обратното, ситуацията може още да се влоши. Моето семейство може да се спаси от епидемията или можем да станем част от печалната статистика. Ние все още разчитаме на Божието спасение. **Не защото Бог непременно ще докаже любовта Си към нас, предпазвайки ни от болеста, а защото вече е показал любовта Си, изпращайки Христос да умре за нас, когато още сме били грешници, така че всеки, който вярва в Него, да не погине, а да има вечен живот.** (Йоан 3:16 и Рим. 5:8)

Аз се моля за унищожаването на този вирус и семейството ми да е здраво, но Бог е добър, без значение на това, какво ще донесат следващите седмици. Нося маска на улицата и често си мия ръцете, но не се надявам на тези старания. Желая дълъг живот за себе си и за семейството си, но също така знам, че целта на живота ми не е да избягвам физическата смърт. Това е глупава цел. Истинската цел е да бъдем готови, когато неминуемо дойде физическата смърт, прославяйки Бога и наслаждавайки се в Него до настъпването на този ден.

5. Покланяйте се.

Йосафат се доверил на Бога и наставлявал другите да правят същото. **Но забележете как всичко свършва: с поклонение.** Още преди да дойде победата, царят заповядва на хората да хвалят Бога.

„И когато започнаха да пеят и да хвалят, Господ постави засади против амонците и моавците, и против онези от хълмистата земя Сеир, които бяха дошли против Юда, и те бяха поразени.“ (2Летописи 20:22)

Защо тази последна сцена е част от доверието към Бога? Защото, щом Бог е добър и знаем, че можем да Му се доверим, тогава можем да Му се покланяме дори и в разгара на страданието. Ние можем да Го хвалим дори пред лицето на опасност.

Ние Го прославяме дори по време на разпространението на вируса.

Бог не е казал на Йосафат да направи това. Той не бил инструктиран от Бог да организира хваление. **Поклонението не е стратегия „как да накараме Бог да действа“, това е нашия отговор, защото знаем, че Той е действал преди и ще продължи да действа. Ето как изглежда търсенето на Бога.**

Запахата за юдеите изчезнала като по чудо. Аз не казвам, че Бог по чудо ще реши всичките ни проблеми, ако само започнем да се покланяме. Но аз потвърждавам, че най-големият ни проблем- проблемът с неверието, ще бъде решен, щом започнем да се покланяме. Нека всички християни в Китай и по целият свят имат непоколебима увереност в Господа пред лицето на коронавируса, дори да не знаем какво ще се случи по-нататък.

Превод: Светлина за теб